

Efektywność omalizumabu u pacjentki z przewlekłą pokrzywką spontaniczną i towarzyszącą nadpłytkowością samoistną.

I. Kupryś-Lipińska¹, M. Kołacińska-Flont², K. Molińska¹, J. Molińska¹, P. Kuna¹

¹Klinika Chorób Wewnętrznych, Astmy i Alergii, Uniwersytet Medyczny w Łodzi

²Oddział Kliniczny Chorób Wewnętrznych, Astmy i Alergii z Odcinkiem dla Dzieci, Uniwersytecki Szpital Kliniczny nr 1 im. N. Barlickiego w Łodzi

Wprowadzenie

Płytki mają zdolność aktywacji okołonaczyniowych komórek tucznych. Nasze doświadczenie kliniczne pokazuje, że u niektórych chorych z patologią płytek omalizumab (OMA) może być skuteczną i bezpieczną opcją leczenia spontanicznej przewlekłej pokrzywki.

Cel

Prezentujemy przypadek 68-letniej pacjentki ze spontaniczną, przewlekłą, oporną na standardowe leczenie pokrzywką i towarzyszącą samoistną nadpłytkowością leczoną skutecznie omalizumabem.

Opis przypadku

W wywiadzie stwierdzono pokrzywkę przewlekłą nawrotową od 30 lat. W 2018 roku wystąpiła zakrzepica żyły środkowej siatkówki oka prawego bez nasilenia objawów pokrzywki. Rozpoznano wówczas nadpłytkowość spontaniczną i wdrożono leczenie hydroksykarbamidem i allopurynolem. W 2020 roku pojawiły się rzut pokrzywki nieodpowiadający na terapię antagonistami receptorów histaminowych typu 1 (AH1) 4 tabletki/dobę oraz lekiem przeciwleukotrienowym i AH typu 2, bez wzrostu poziomu płytek krwi. Pacjentkę zakwalifikowano do leczenia pokrzywki omalizumabem (OMA) – przy kwalifikacji UAS7 = 37 i DLQI = 14. Pacjentka otrzymała pierwszą dawkę w maju 2020 roku; łącznie 7 dawek leku co 4 tygodnie. Już w 4. tygodniu leczenia obserwowano poprawę stanu klinicznego (UAS7 = 14, DLQI = 5), a po 20 tygodniach – całkowite ustąpienie objawów z redukcją dawki AH1 do 1 tabletki/ dobę. Po zakończeniu leczenia chora była pod obserwacją przez 6 miesięcy; nie nastąpił nawrót pokrzywki. Obecnie kontynuuje stosowanie AH1 w dawce 1 tabletki/dobę.